zimné

Doľanské noviny

Slovom a obrazom o živote a ľuďoch v Ompitáli

1 16

Z obsahu tohto čísla:

- Aký bol pre obec rok 2015? Pozitívna bilancia
- Kroniky a pamätné knihy sú živý obraz histórie
- Kováčstvo v Doľanoch včera a dnes
- Zaujímavé svedectvo o rušných dňoch v roku 1939

Zo slávnostného uvítania malých Doľančanov, ktorí sa narodili v uplynulom roku, sa už stala tradícia. Posledné tri roky medzi novorodencami vysoko prevažujú chlapci... Tri sudičky im do kolísky dali do vienka lásku, zdravie a múdrosť.

Milí Doľančania,

do nového roka sme spoločne vykročili dvomi spoločnými akciami. Už po tretí krát sme uskutočnili privítanie Nového roka a tentokrát to bolo aj so štátnou hymnou na počesť vzniku Slovenskej republiky. Na námestí pred hasičskou zbrojnicou nás bolo veľa, ale pozývam o rok aj všetkých ostatných. Nemenej slávnostné bolo aj privítanie nových občiankov, ktorí dostali aj certifikát Doľančana. Jeden priateľ z Kanady mi ešte pred tridsiatimi rokmi povedal, že nič na svete po tebe nezostane okrem tvojich detí. Všetko hmotné pominie, a zostaneme iba v mysliach našich detí, akoby náš život pokračoval v nich. Starať sa o naše deti, o ich správny vývoj, by mala byť naša prvoradá úloha. Vytvoriť im čo najlepšie podmienky nielen v rodine, ale najmä v materskej škole a škole. Veď počas týždňa deti trávia v týchto zariadeniach niekedy viac času ako so samotnými rodičmi.

Z ministerstva školstva sme dostali dotáciu na udržanie a rozšírenie kapacít materskej školy. V najbližších dňoch pre škôlku zakúpime ďalšie zariadenie v hodnote šesťtisíc eur, pripravujeme projekt na výstavbu nových sociálnych zariadení a dvoch nových tried. Na jar pribudne na dvore škôlky ďalšia preliezka aj s hojdačkou. Pre mladých ľudí je prvoradé, aby bola v obci fungujúca, moderná a dobre vybavená škôlka a škola. Aby sa už malé deti nestresovali skorým ranným vstávaním, cestovaním a pomaly nepoznali vrstovníkom z rodnej obce. Tak, ako ich budeme v mladosti formovať, ako ich vychovávame, ako ich budeme viesť k pozitívnym veciam, taká komunita, spoločnosť nám o dvadsať rokov z nich vyrastie.

Budeme radi, ak si už v detstve uvedomia svoje korene a budú vedieť čo najviac z histórie našej obce, ako sa tu kedysi žilo, čo všetko tu bolo, a aby boli na to patrične hrdí. Preto sa budeme tiež snažiť zachovať si kultúrne dedičstvo, zachrániť staré, vzácne dokumenty, propagovať významné historické udalosti, ktoré sa v obci odohrali, pripomínať si významných rodákov.

Dovoľte na záver odcitovať zaujímavé vety z našej obecnej kroniky z roku 1964: „V našom zriadení dostáva každý lekársku pomoc a lieky zdarma. Za pobyt v nemocnici, sanatóriu a v kúpeľoch sa neplatí.“ A ako je to dnes, po 52 rokoch? Vždy máme právo voľby. Aj prvú marcovú sobotu si ho môžeme uplatniť. Na otázku akú stranu treba voliť, si musí každý odpovedať sám. Podstatné je prísť k volebnej urne a uplatniť svoje právo voliť – vysloviť svoj názor. Prajem Vám silné zdravie, každý deň zažiť pocit šťastia a v núdzi mať pri sebe priateľa. Podľa matky Terezy problém nie je nakŕmiť chudobných, problém je nakŕmiť bohatých...

Jozef Mruškovič
starosta

Malé obzretie sa za rokom 2015

Pozitívna bilancia

Hoci oficiálne, definitívne uzavretie minulého roka musí ešte počkať na schválenie výsledkov hospodárenia, už teraz môžeme konštatovať, že rok 2015 sa pre našu obec skončil pozitívne.

Hoci sa nezrealizovala žiadna väčšia investičná akcia, do plusovej bilancie pribudlo aspoň viacero menších položiek. Rozpočet sa podarilo dodržať a ešte čosi naviac aj ušetriť, takže obecná kasa vstúpila do roka 2016 s prebytkom, ktorý umožňuje bez problémov zabezpečiť riadny chod obce.

Čo sa podarilo

Z menších investičných akcií, ktoré obec uskutočnila a spolufinancovala s pomocou rôznych grantov a finančných dotácií, možno spomenúť opravu múra pod cintorínom, výmenu okien a dverí na kultúrnom dome, obecnom úrade a pošte, vybudovanie chodníka so zábradlím a prechodu cez cestu pri základnej škole či vybudovanie nájazdovej rampy do kultúrneho domu. Opravili sa najkritickejšie výtlky a rozkopávky na cestách v správe obce, predovšetkým v uličke, v kultúrnom dome chodíme po čerstvo vyčistených, obrúsených a nalakovaných parketách.

Čo pokračuje

Určite sa budú ďalej zveľaďovať priestory našej materskej školy, ktorá vlani dostala nové vnútorné i vonkajšie vybavenie – nábytok, postele, skrinky, stoly, stoličky, koberce, postieľky, na dvore nové preliezky, upravená zeleň a nový plot. Tento rok ešte pribudne ďalšia preliezka a šmykľavka. Ale to najdôležitejšie škôlku ešte len čaká – tento rok sa začne s výstavbou sociálnych zariadení, kuchyne, kotolne a dvoch nových tried. K dotácii od štátu si obec na stavbu bude musieť zobrať úver, ale vzhľadom na zdravé hospodárenie obce by sme ho mohli získať za výhodných podmienok.

Čo bude

V minulom čísle spomínaný program pre kompostovanie biologického odpadu sa rozbehne akonáhle budú obci pridelené zodpovedajúce finančné prostriedky zo spoločného grantu. V prípade kladného vybavenia žiadosti o dotáciu z Envirofondu by sme mohli zatepliť a vymeniť okná na celej budove obecného úradu a kultúrneho domu. Taktiež máme podanú žiadosť o dotáciu na opravu náhrobníka a pomníka J. Fándlyho a na osadenie mreže na dverách kostolíka Sv. Leonarda.

Čo bude, ak bude...

Dve najväčšie investície v obci sú oprava veže a výstavba rodinných domov Za rybníkom. Náklady na kompletnú rekonštrukciu veže sú vyčíslené na 250 tisíc eur, žiaľ, získať takúto sumu naraz z dotácií je nereálne. Preto sa obec bude snažiť o pridelenie čiastkových súm a opravu realizovať postupne, po častiach. Na základe rozhodnutia OZ pokračuje hľadanie súkromného investora pre celý projekt Za rybníkom. Zatiaľ sa neprihlásil žiadny záujemca, obec preto onedlho vyhlási ďalšie ponukové kolo. Ak sa ani v tomto nenájde nový investor, bude musieť pristúpiť k inému riešeniu. V prípade, že sa projekt podarí predať, bude to znamenať významný príns pre obecný rozpočet. Ale to je zatiaľ hudba budúcnosti...

Škola i škôlka pozývajú

Apríl sa ponesie v znamení prihlasovania našich detí do škôl a predškolských zariadení. Po dni otvorených dverí, ktorý sa 16. februára v CZŠ sv. Leonarda stretol s veľkým záujmom, budú môcť rodičia prihlásiť svoje deti do prvého ročníka našej základnej školy v školskom roku 2016/2017. Zápis sa uskutoční s najväčšou pravdepodobnosťou v pondelok, 4. apríla 2016. O presnom termíne vás škola ešte bude informovať prostredníctvom výzvy v miestnom rozhlase.

Aj do našej materskej školy sa budú dať deti prihlasovať v priebehu celého mesiaca apríla. Podrobnejšie informácie rodičia získajú priamo v materskej škole, prípadne na obecnom úrade. Netreba zabúdať na fakt, že počet miest v škôlke je limitovaný, do úvahy sa berie aj vek dieťaťa a jeho sociálne návyky.

Z vítania nových Doľančanov sa už stáva tradícia

Buďte medzi nami šťastní!

Koniec prvého mesiaca v roku začína už tradične patriť novorodencom uplynulého roka. Už po štvrtý krát sa v kultúrnom dome zišli rodičia so svojimi maličkými ratolesťami, ktoré sa narodili v roku 2015 a sú registrované ako obyvatelia našej obce.

Po príhovore starostu a kultúrnom programe, ktorý si pre svojich nových kamarátov pripravili žiačky našej cirkevnej základnej školy, sa nad historickou kolískou sklonili tri sudičky, aby novorodencom dali do vienka lásku, zdravie a múdrosť, aby vedeli rozoznať dobro od zla.

Do pamätnej knihy obce sa potom zapísali rodičia desiatich nových Doľančanov, ôsmich chlapcov a dvoch dievčatiek. Zaujímavé je, že v posledných rokoch nám pribúda oveľa viac „chlapov“ (v roku 2014 to bolo 6 chlapcov a 3 dievčatá, v roku 2013 9 chlapcov a 2 dievčatá, ale v roku 2012 iba 5 chlapcov a 8 dievčat). A tak si svoje krásne „certifikáty“ Doľančana od akademického maliara Ferka Malíka s poradovými číslami 51 až 60 a miestom pre odtlačok prsta či nohy prišli v zastúpení prevziať:

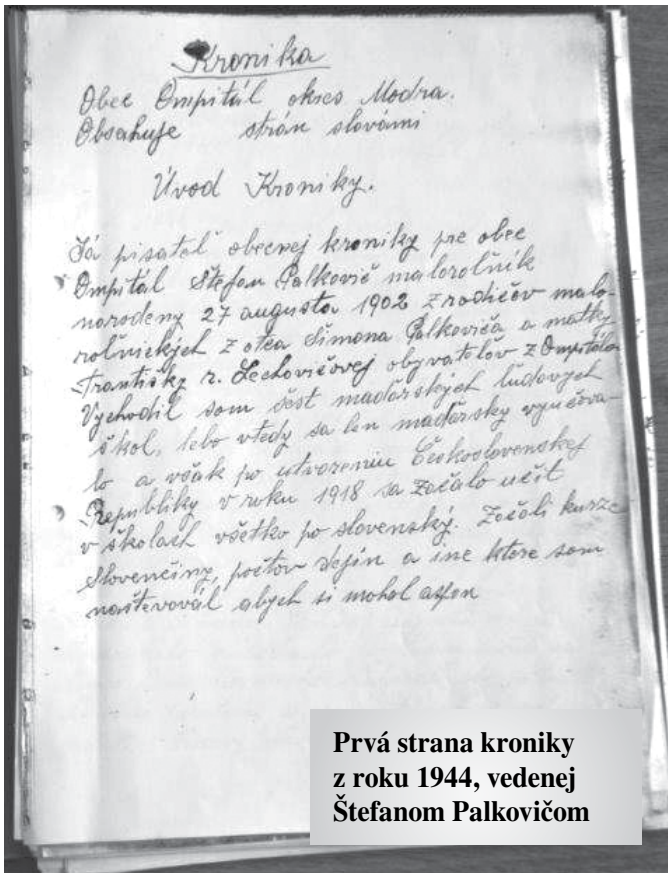
Matej Hrdlička	29. 1. 2015
Marek Dobrovodský	25. 3. 2015
Sofia Franíková	16. 4. 2015
Michal Gajanec	11. 5. 2015
Markus Mihalovič	1. 6. 2015
Teo Stankovič	4. 7. 2015
Ema Hrdličková	31. 8. 2015
Damián Šišulák	3. 9. 2015
Matej Drobný	10. 12. 2015
Samuel Znášik	11. 12. 2015

Rodičom aj ich ratolestiam srdečne gratulujeme a želáme krásny a spokojný život v Doľanoch!

Kroniky a pamätné knihy v našej obci

Živý obraz histórie

V tomto príspevku by som chcela našim čitateľom sprostredkovať aspoň niektoré informácie a myšlienky o kronikách a pamätných knihách, o tom, na čo slúžia a prečo sú pre nás všetkých také cenné.

Kronika
Obce Omptál okres Modra.
Obsahuje stón slovámi
Úvod Kroniky.
Jó pisatel obecnej kroniky pre obec
Omptál Štefan Palkovič maloroľník
narodený 27 augusta 1902 z rodičov malo-
roľníkov z otca Šimona Palkoviča a matky
Františky r. Lacovičovej obyvatelov z Omptálu
Vychodil som šest maďarských ľudových
škol, lebo vtedy sa len maďarsky vyučova-
lo a vďak po utvorení Československej
Republiky v roku 1918 sa začalo učiť
v školách všetko po slovensky. Začali kurzy
slovenčiny, počtov, dejín a iné ktoré som
navštevoval abych si mohol asfon

Prvá strana kroniky z roku 1944, vedenej Štefanom Palkovičom

Rozdiel medzi nimi spočíva v tom, že kronika obsahuje zápisy, resp. letopisy udalostí, viažucich sa k jednotlivým obciam, mestám, krajinám alebo aj väčším celkom (dokonca vyšla už aj kniha „Kronika sveta“). Na druhej strane sú najmä v obciach a mestách vedené aj pamätné knihy, ktoré na rozdiel od obecných a mestských kroník slúžia na chronologické zaznamenávanie udalostí, pričom však nejde o pravidelnosť v zaznamenávaní takýchto udalostí.

Pamätné knihy

Pamätné knihy plnia svoju funkciu zapisovaním iba pri mimoriadne významných udalostiach s tým, že hostia na ich stránkach pripájajú svoje podpisy. Zápisy sú slovne stručné. Majú vystihovať len podstatu, resp. oznam o konaní tej – ktorej udalosti. K týmto slovným formuláciám sa pripájajú buď vhodné kresby, plagáty, fotografie alebo iné súvisiace dokumenty, približujúce udalosť v obci alebo v meste.

Kroniky

Kroniky predstavujú významný prameň poznania minulosti. Slovo kronika je cudzieho pôvodu, pričom sa tento pojem v slovenčine už udomácnil. Pochádza z gréckeho slova „chronos,“ čo v preklade znamená čas. Kroniky sú dôležitou súčasťou činnosti obecných a mestských úradov, ale vedú ich aj farské úrady tzv. „Historiae domus,“ školy, miestne odbory Matice slovenskej, telovýchovné jednoty atď.

Zákonná povinnosť

Viesť kroniku nie je pre obce a mestá len odporúčanie. Je to zákonná povinnosť vyplývajúca z ustanovenia § 4 ods. 3 písm. s) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov. Podľa tohto ustanovenia obec vedie obecnú kroniku v štátnom jazyku, prípadne aj v jazyku národnostnej menšiny.

Kronikári na ústupe

Pri pohľade do minulosti sa dozvedáme, že už okolo roku 1930 vtedajšie Národné zhromaždenie vydalo nariadenie o tom, že každá obec si má viesť „pamätnú knihu,“ čím sa myslela kronika. Boli to viazané kmihy v modrom obale s portrétom T. G. Masaryka na titulnej strane a boli expedované do každej obce. Mnohé z nich sa zachovali dodnes.

Kroniky viedli v obciach spravidla miestni učitelia. Po r.1968 však funkcia kronikárov zostala väčšinou neobsadená, resp. miestni funkcionári si objednávali ich písanie u tzv. „pro – funkcionárov“ so zdôrazňovaním úlohy vedúcej sily spoločnosti. V kronikách tak absentovali potrebné konkrétnosti zo života tej – ktorej obce.

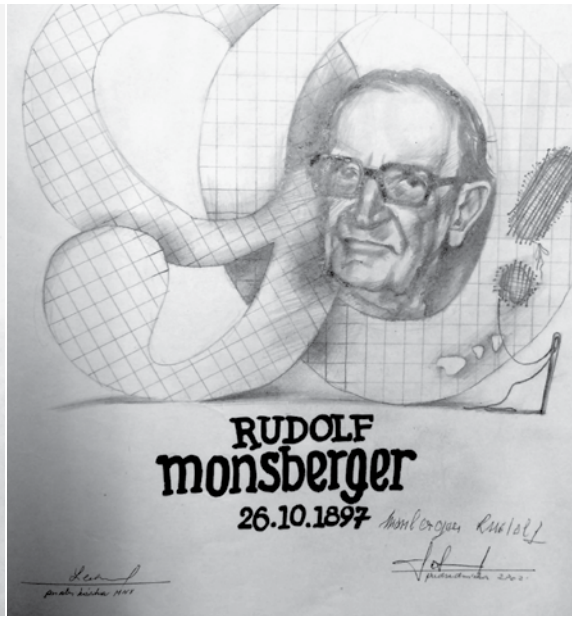
Knihy v čase internetu

V dnešnej dobe často počujeme otázky, že na čo sú nám kroniky? Akú funkciu v dnešnej modernej spoločnosti vôbec môžu plniť ? Veď máme archívy, múzeá a pod.

Prikláňam sa k názoru, že kroniky treba viesť aj dnes. Pestrosť života obce alebo mesta je taká veľká, že ak sa naozaj písomne nezaznamená, veľmi rýchlo na tú - ktorú udalosť zabudneme a pre ďalšie generácie sa už pamiatka na ňu nezachová. Súhlasím rovnako s názorom, že kronikárstvo nie je a nemôže byť povolaním, je to poslanie. Ak chceme kronikárstvo brať vážne, nestačí len sadnúť si za stôl, vziať pero a začať písať. To je už iba vyvrcholenie

V Pamätnej knihe z osemdesiatych rokov nájdeme krásne kresby Ferka Malíka

kronikárskej činnosti. Treba si veci naštudovať, zaobstarať, sústrediť jednotlivé podklady a pod.

Nie je to len zápis

Kronikár sa musí adekvátne venovať aj technike tvorby kroniky, po ťažkej práci so zberom údajov nastáva vytvorenie tematických blokov zo života obce a spolupráca s potrebným tímom ľudí – viac hláv, viac rozumu... Kroniky sa píšu dokumentárnym atramentom z dôvodu zachovania kronikárskych zápisov. Môže sa k nim, podobne ako v pamätných knihách, pripájať vhodná dokumentácia, avšak nie v kronike zápisov, ale v samostatnej prílohe.

Cenné informácie

Napríklad v dolianskej kronike z roku 1964 sa dozvedáme veľa cenný a zaujímavých podrobností, ako ľudia vtedy v našej obci žili – aké mali zvyky, neduhy, aké vtedy bolo počasie, aké kultúrne akcie sa poriadali, ako sa darilo poľnohospodárom, aké výsledky dosahovali naši športovci atď. Do kroniky sa na rozdiel od pamätných kníh nezapisujú žiadne významné návštevy, na to slúžia práve pamätné knihy. Finančné náklady na vedenie kroník znáša obec vrátane odmeny za písanie kroniky a pripojenú dokumentáciu.

Pre budúce generácie

Je vhodné zriadiť dokumentárny archív obce, kde sa ukladajú kroniky, pamätné knihy a súvisiaca dokumentácia s venovaním patričnej pozornosti na úschovu a ochranu kroník, či pamätných kníh a ich príloh.

Verím, že vám aspoň tieto základné informácie o kronikách a pamätných knihách v minulosti i v súčasnosti pomôžu pochopiť ich význam a hodnotu pre našu obec. Tak, ako sa my z nich dozvedáme veľa zaujímavého z histórie, budú obrazom nášho súčasného života pre ďalšie generácie po nás.

JUDr. Ida Konopová, PhD.
zástupkyňa starostu

Dolianske knihy času

Obec Doľany si vedie tak kroniky, ako aj pamätné knihy.

Kroniky sú dve:

1. Kronika obce Ompitál, vedená zomrelým Štefanom Palkovičom nar. 27.2.1902, ktorý ju písal od r. 1944 do r. 1957. V tejto kronike sa pokračuje I. zväzkom - časť II. ako Kronika obce Doľany od r. 1960 - zatiaľ vedená do r. 2002. V tejto súvislosti chcem vysloviť poďakovanie Márii Malíkovej, ktorá nám poskytla cenné údaje z rokov 1985 – 1999, iniciatívne si ich zaznamenávala, a tak nám boli cenným podkladom pre pokračovanie v písaní kroniky.
2. Obecná kronika Miestneho národného výboru obec Doľany vedená v r. 1965 – 1968.

Pamätné knihy máme v obci rovnako dve:

1. Pôvodná Pamätná kniha vedená od r. 1973 – 1991, ktorá obsahuje okrem stručných slovných zápisov skutočne krásne kresby,
2. Nová Pamätná kniha zavedená v r. 2011 z iniciatívy Jozefa Mruškoviča, starostu obce, v ktorej t. č. vyhotovujeme slovné zápisy od r. 2011 s kresbami a príslušnou dokumentáciou.

Remeslá v Doľanoch včera a dnes: kováčstvo

„Železo ti samé ukáže, kam máš uderiť...“

Bez kováčov sa v minulosti nezaobišla žiadna dedina, žiaden statok. Práce mali vyše hlavy, v každej obci ich pracovalo viacero. Hoci dnes už pre vyhne veľa roboty nie je, kováčske remeslo ešte stále žije. Aj vďaka ľuďom, ako je 67-ročný Ompitálčan Emil (Milan) Pikulík.

Ako a kedy ste sa dostali ku kováčskemu remeslu?

Vyučil som sa v Holíči, kde bola moja mama v domove opatrovateľskej služby a ja v detskom domove. To bolo v rokoch 1960-1961. Mama ťažko robila na poli, potom ochorela, mala problémy s chrbticou a bolo sa treba o ňu starať. Tatko nám zomrel skoro, keď som mal iba dva roky, o štyri roky starší brat išiel do učenia a ja sám by som to nezvládol. Tak nás dali do Holíča, kde bol dom opatrovateľskej služby a neďaleko aj detský domov. Aby som ju mohol navštevovať.

Takže z detského domova ste išli rovno do učenia?

Deti z domova vtedy museli príjmať na učenie, ktoré si vybrali, mohol som ísť hocikam, aj za doktora... V Holíči boli tri učilištia, kováči, kolári a opravári poľnohospodárskych strojov. Mama chcela, aby sme boli spolu, tak som zostal a išiel som sa tam učiť za kováča. O dva týždne na to, čo ma zobrali do učenia, mama zomrela... Ale v Holíči už som potom zostal a prežil tam sedem rokov.

Prečo za kováča?

Keď sme robili na poli, ako najmladší som často chodil ku kováčom, keď bolo treba niečo opraviť, vymeniť. Videl som, čo to je za remeslo a celkom sa mi páčilo.

Aké boli vaše prvé začiatky v kováčskom zamestnaní?

Učenie som skončil v roku 1966, prišiel späť do Dolian a o rok neskôr ma prijali do roľníckeho družstva v Modre. Najskôr som bol pol roka na praxi v dolianskom družstve, ale tu nebolo kováčskych majstrov, tak som išiel do Modry, kde boli štyria. Každý z nich ma niečo naučil, lepšie ako u jedného. Robil som tam 35 rokov a prežil siedmich predsedov... Keď som skončil na družstve, syn, ktorý sa učil pri mne, kúpil kováčsku dielňu a desať rokov som robil ešte s ním.

Čo v tom čase robili kováči v roľníckom družstve?

Kone som podkoval, pluhy opravoval, vyrábal veci, opravoval sejačky, poľné brány. Vyrábali sme nové dosky, s ktorými sa uhŕňa zem – družstvo ich nemuselo kupovať, lebo tie kupované sa rýchlo kazili. V kováčskej dielni sme vymysleli všeličo nové, do vinohradov, vylepšovali sme... Každý predseda nás chválil, dostávali sme furt len prémie, chlapci v druhých dielňach nám aj záviseli, ale predseda im hovorí – keď dokážete to, čo pán Pikulík s kováčmi, potom aj vám zvýšim... Veľa sme v tej dobe pre družstvo ušetrili.

Mali ste svoju vlastnú vyhňu aj doma?

Áno. Podkúval som koníky až po Smolenice, pre lesnú správu, družstvá, ale aj jazdecké kone v Cíferi, Trnave, Pezinku, bolo ich veľa. Dobre som zarobil, tak som si mohol kúpiť auto Škodu 100 „embéčku," všade som s ňou potom chodil a vozil si v kufri takú malú nákovečku a vercajch. Doma som mal vždy vyrobené a pripravené podkovy pre tie kone, čo som podkúval, poznal som ich už podľa oka. Keď zavolali, že napríklad niektorý stratil podkovu, už som vedel, ktorú mám zobrať a potom som ju za studena na mieste len dotváral. Ja som málo chodil krčmy, nemal som čas, musel som furt robiť.

Koníkov však za socializmu rýchlo ubúdalo...

Keď už nebolo čo podkúvať, mal som ešte dosť elánu a rozmýšľal, čo budem robiť. Tak som začal robiť historické zbrane. Staré delá, hlavne som kupoval v Čechách kde ich odlievajú, ale všetko ostatné som si na nich vyrobil sám, aj drevené časti vozíka. Jedno mi trvalo urobiť celú zimu. Mám ich päť, dokonca jedno lodné delo a pred pár rokmi som sa pustil do stavby rímskeho dvojkolesového voza. Ešte nie je hotový, iba z polovice, pôvodný rímsky znak som si z dreva vyrezal, bola to poriadna fuška... Myslel som, že by ho Doľančania mohli použiť do sprievodu na vinobraní, s konským záprahom ovešaným hroznom. Alebo jazdiť na ňom v jazdeckom klube, ako v starom Ríme. Vtedy z neho za jazdy i strieľali z lukov. Luky a kuše som si tiež vyrábal sám.

Podľa čoho?

Mám historické knihy zbraní, a podľa filmov. Kupoval som si kazety s filmami o starom Ríme, tie som si vždy zastavil a pozrel si, ako tie zbrane alebo vozy vyzerajú. Tak som si vyrábal kuše, sekery a iné zbrane...

Vie sa o vás, že staré zbrane ste si nevyrábali len pre seba...

Filmári k nám začali chodiť hneď po zmene režimu. Američania na Slovensku natáčali film Dračie srdce a potrebovali historické zbrane, Taliani tu nakrúcali Pirátov, potom Nemci rozprávky... Vyrábali sme nielen zbrane, ale aj lampáše, kovania na brány, mreže do väznice, halapartne, voliéry, reťaze na draka a mnoho ďalších vecí zo železa...

Ako?

Priniesli výkresy, povedali si termín a už sme robili. Ale ako na to, to sme museli vždy vymyslieť sami, často sme sa pritom riadne zapotili. Niektoré veci sme si mohli po filmovačke dokonca zobrať naspäť, a ostali nám dodnes.....

Boli tieto „filmové" zbrane iné, ako ste si vyrábali sami?

Pre filmárov sme všetko vyrábali tak, ako sa robilo kedysi, aj opracovanie muselo byť také nahrubo. A všetko poctivo kované. Zbrane boli ťažké, takže sa používali len pri niektorých záberoch, herci mali inak v rukách také isté, len gumené, nedali sa rozoznať od tých našich železných.

Čo všetko ste spolu so synom vyrábali v súkromnej kováčskej firme?

Ploty, brány, mreže do kostolov, oplotenia. Veľa sme vyrábali do Talianska, syn mal zmluvu so stavebninami v Taliansku, tak sme tam dodávali ploty, brány, aj do Nemecka, Rakúska. Robota ich sama chválila.

Kováčstvo ale už dnes zďaleka nemá takú dôležitosť ako kedysi...

Je menej roboty, kedysi mal syn vo firme oveľa viac zamestnancov, ako dnes... Ešte stále sa síce vyrábajú ploty, brány, zábradlia, no syn sa začal venovať aj kovaným pomníkom a krížom.

Dá sa toto tvrdé remeslo dnes vôbec niekde na Slovensku naučiť?

Funguje učilište pre moderné kováčstvo v Kremnici, robia pre architektov, do interiéru. Kované a všelijako pobúchané, pokrivené ako keby to vlak prešiel, ale ľuďom sa dnes také veci páčia, vyzerajú moderne.

A čo nové technológie či materiály? Ako zmenili kováčstvo?

Základ je stále rovnaký, železo sa musí rozžeraviť vo vyhni, potom ručne alebo na buchari kovať, postup je stále rovnaký. No vytláča nás lacná strojová robota, kde sa komponenty vyrobené na strojoch len pozváraju. Materiál sme brali odvšelikade a na meče sa napríklad najlepšie hodila stará listová pružina z auta z kovošrotu...

Robota vás chváli ako dobrého kováča – v čom je vaše tajomstvo?

Kováčstvo sa človek naučí len praxou. Jeden starý majster mi povedal dôležitú vec: Synku, nikto sa nenaučí robotu z knižiek, musíš sa učiť očami. Keď dáš železo do ohňa, musíš ho vidieť a železo musí vidieť teba. A železo ti musí ukázať, kam máš uderiť kladivom. Ty ho musíš vnímať, rozprávať sa s ním. Musíš so železom komunikovať. Potom budeš dobrý kováč. Som rád, že sa mi to takto podarilo naučiť syna a aj troch ďalších mládencov.

Peter Marianyi

Zaujímavá kapitola z histórie našej obce

Ako to bolo v roku 1939

V susednej obci Častá v týchto dňoch vydali zaujímavú knihu historika PhDr. Michala Kovačika Častá v kontexte zmien prvej polovice 20. storočia, v ktorej autor pútavým spôsobom podrobne opisuje vývoj obce vo všetkých súvislostiach.

Nás v knihe okrem iného zaujala stať, venovaná Doľanom. Nech sú pre vás nasledujúce riadky, ktoré uverejňujeme so súhlasom autora, pozvánkou prečítať si túto rozhodne zaujímavú publikáciu. Ide o popis napätej situácie v našej obci, ktorá nastala po 14. marci 1939:

Prechod do samostatného Slovenska bol zväčša pre obyčajných ľudí plynulý a v podstate sa na ich živote nič nezmenilo. (V pamätnej knihe obce Častá sa dokonca píše: Celková nálada zo slovenského štátu bola všeobecne radostná). I keď je to najčastejšie sa objavujúci model prijatia samostatnosti, neplatí paušálne pre všetkých. Príkladom môže byť porovnanie Častej a susedných Dolian. Kým v Častej sa samostatnosť Slovenska nestretla s výraznejšími reakciami, v Doľanoch bola situácia úplne iná.

V Doľanoch sa v roku 1939 strhol pomerne ostrý boj medzi zástancami Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (HSĽS) a opozičnými stranami. Tento spor reprezentovali na jednej strane najmä Dr. P. Berkeš, miestny farár, na druhej strane miestny učiteľ a organista Dezider Tallo a krčmár Blažej Schwarz. Spor sa vliekol až do roku 1942, kedy miestny farár zomrel. Presnú príčinu tohto sporu dnes už ťažko odhaliť, ale pravdepodobne pramenila v nezhodách, ktoré vyvstali medzi farárom a učiteľom. Podľa správy, ktorú podal okresný veliteľ četníkov, sa tento spor stupňoval asi od polovice 30. rokov. V roku 1937 prišlo k jeho vyhroteniu, kedy sa farárovi Berkešovi podarilo D. Talla vyštvať z obce.

Tento spor rozdelil obec na dva tábory – prívržencov farára Berkeša a prívržencov učiteľa Talla. Za Tallom stáli hlavne mladí Doľančania a za farárom zasa starší obyvatelia. Oba tábory sa vzájomne napádali, a to nielen slovne, ale aj fyzicky. Najčastejšou reakciou prívržencov jedného tábora proti druhému (a naopak) bolo vybíjanie okien, liatie petroleja do studní, vzájomné poškodzovanie si majetku, krádeže a niekedy aj streľba. Celkovo boli do 12. mája 1938 v Ompitáli 17-krát vybité okná a 2-krát páchatelia, ktorí sa snažili o krádež pri vyrušení majiteľom, vystrelili zo zbrane. Avšak, ako udával okresný veliteľ četníkov, nie všetky výtržnosti majú vzťah so sporom farár – učiteľ. Páchali sa, síce v menšej miere, aj v minulých rokoch, pred vypuknutím sporu farára s učiteľom.

„Tiež takýmto spôsobom vybavujú si občania medzi sebou s týmto sporom vôbec nesúvisiace osobné drívejšie spory. Ďalej oznamujem, že od februára do apríla 1938 bolo síce prevedených 6 krádeží vlámaním, ale tieto krádeže nemajú žiadny vzťah k sporu farára dr. Berkeša s Tallom, lebo podobné krádeže sa v zimnom období v Ompitáli páchajú skoro v každom roku," píše sa v správe veliteľa četníkov. Po odchode učiteľa Talla však problémy neprestali. Miestny farár začal štvať proti ďalším

Tallovým prívržencom (skutočným aj domnelým). Hlavným nepriateľom sa na farárovom zozname stal krčmár Blažej Schwarz. Z akého dôvodu to tak bolo, nie je možné presne určiť.

Z pohľadu, ktorý sledujeme, je však príčina sporu farára Berkeša s krčmárom Schwarzom absolútne nepodstatná. Dôležité je, že od druhej polovice roka 1938 až po konečné „vyriešenie" sporu, keď farár Berkeš zomrel (v roku 1942), mal miestny dedinský spor aj silný politicko-ideologický nádych. Berkeš sa snažil postaviť Schwarzovu krčmu do pozície základne zločincov. Hostí Schwarzovej krčmy označoval ako teroristov, ktorí narúšali pokoj v obci a ktorí sa dokonca pokúsili o jeho zavraždenie. Najviac reakcií vyvolala streľba do okien fary. Páchatelia, ktorí mimochodom neboli nikdy odhalení, sa vraj pred týmto činnom zdržovali v hostinci Blažeja Schwarza, kde sa napili a podgurážení alkoholom sa vydali k miestnej fare, kde prišlo k incidentu.

„Hovorilo sa o tom, že v jeho krčme schádzajú sa tí, od ktorých pravdepodobne pochádzajú teroristické skutky ako vybíjanie okien a podobne, lebo k Schwarzovi chodievali členovia agrárnej strany a členom HSĽS sa vybíjali okná, otravovali studne a odtiaľ prišli a rozbíjali zábavy konané v hostinci u Blažeja Monsbergera, ktorý bol považovaný za centrum spoločenského života prívržencov HSĽS."

Tento spor poznačil aj priebeh udalostí z marca 1939. V pomerne malom spoločenstve (k 31. decembru 1938 mali Doľany 1251 obyvateľov) sa vyprofilovali dve silné skupiny, ktoré medzi sebou navyše ostro súperili. Na jednej strane stála väčšina, ktorá podporovala HSĽS, na druhej strane menšina stojaca na agrárnickej (pročeskoslovenskej) platforme. Ompitál sa tak stal malým zrkadlom, odrážajúcim situáciu na celom Slovensku, kde na jednej strane bola väčšia, početnejšia a silnejšia ľudácka základňa, no popri nej, ako v každom totalitnom systéme, aj istá skupina opozície.

V Doľanoch sa na jednej strane oslavovala autonómia, prvé zasadanie slovenského autonómneho snemu a aj vznik Slovenskej republiky. No vo štvrtok ráno 11. mája 1939 sa našiel na obecnej veži rukou písaný protištátny plagát. Stálo na ňom: „Nech žije Beneš – H.G. Hodžova garda, légie, zahraničná armáda – Zreje čas prídeme za slávu zas. Hodžov duch dá slobodu! Druhá strana žije (medzi slovami je nakreslený kosák a kladivo). Na druhej strane je nakreslená mapa ČSR so slovami Beneš, Hodža dá slobodu, buďte pripravení!"

Doľanskí opozičníci svoj vzťah k ľudáckemu režimu stavali aj na politickom, ideologickom a svetonázorovom presvedčení, no pravdepodobnejšie sa tábory v obci vytvorili na základe vnútorných sporov, ktoré pramenili v nezhodách farára a miestneho učiteľa. V procese toho, ako sa pozícia HSĽS na Slovensku stávala neotrasiteľnou, prípadne po tom, ako sa ľudácky režim na Slovensku etabloval, odstránil svojich odporcov a stal sa jediným prijateľným a možným režimom slovenského štátu, sa pozície oboch táborov menili.

Ich nepriateľstvo tým bolo posilnené, nakoľko sa do „obyčajných" dedinských sporov vmiešala aj veľká politika. Strana podporujúca farára Berkeša sa v obci stala predstaviteľkou štátnej (v zmysle ľudáckej) doktríny. Naopak, podporovatelia učiteľa Talla boli označovaní za odporcov slovenskej veci, bývalých čechoslovakistov a agrárnikov a v neposlednom rade aj za nepriateľov slovenského štátu. Okrem toho, že to boli dosť vážne obvinenia, ktoré mohli obvineným priniesť mnohé problémy, sa rysuje politická rovina, ktorú tento spor dostal v dôsledku vyvíjajúcej sa politickej situácie na Slovensku.

Mnohí z obvinených sa snažili, aby sa im tieto obvinenia, ktoré farár Berkeš na ich adresu chrlil, nestali osudnými. Mnohí sa snažili zaradiť do radov HSĽS, aby na seba nepritiahli pozornosť úradov. Takto postupoval aj hlavný „cieľ" farárových útokov – Blažej Schwarz, ktorý čelil snahe o zdiskreditovanie a zhabanie živnostníckej licencie na svoju krčmu.

Pokus o zhabanie živnosti B. Schwarzovi urobil farár Berkeš pomerne radikálnym, netaktným a hlavne hrubým spôsobom, keď na pojednávaní miestnej organizácie HSĽS dal podpísať členom miestnej organizácie žiadosť na zhabanie Schwarzovej licencie ako „nejakú" zápisnicu. Miestni členovia HSĽS neskôr argumentovali, že nevedeli, čo podpisujú, nepreštudovali si materiál a farár im povedal, že to ani nie je podstatné. Farár využil (zneužil) ich dôverčivosť, využil svoju autoritu, na ktorú sa spoliehali, a tak použil aj nie príliš férové spôsoby v boji proti B. Schwarzovi.

V Častej ani v ďalších obciach v okolí sa podobné nálady neprejavili. Na príklade Dolian však vidno, aký význam môžu mať miestne špecifiká v porovnaní s celospoločenskou situáciou a politikou. Ak vezmeme do úvahy, že nálady obyvateľstva štátu sa naozaj menia s každým chotárom, tak je istý priestor na skepsu.

PhDr. Michal Kovačik

Hľadá sa webmaster

Webová stránka je dnes už dôležitou vizitkou každej obce. A nielen to – stále väčší význam nadobúda ako informačný a komunikačný kanál medzi obecným úradom, samosprávou a obyvateľmi obce. Kvalitný web obce spĺňa dva hlavné ciele: poskytuje všetky potrebné inofrmácie o obci ľuďom, ktorí v nej nežijú, nepoznajú ju, ale z rôznych dôvodov sa o nej potrebujú dozvedieť čo najviac. Na druhej strane musí plniť svoj praktický účel tým, že cez ňu prebieha komunikácia medzi obyvateľmi obce a úradmi. A že sa z nej dozvedia všetko, čo sa ich týka ich a života obce vôbec.

Súčasná webová stránka našej obce väčšinu z týchto cieľov napĺňa a patrí v porovnaní s ostatnými obcami k tým lepším. To však neznamená, že by nemohla byť ešte lepšia, aktuálnejšia, poskytovať viac funkcií a služieb. Posun na vyššiu úroveň si však vyžaduje, aby sa tvorbe a spravovaniu obsahu webovej stránky niekto systematicky venoval, minimálne na poloprofesionálnej úrovni.

Veríme, že sa v Doľanoch nájdu ľudia, ktorí vedia pracovať s webstránkami, internetom a majú nápady, ako by sa internetová stránka obce dala ešte vylepšiť. A budú mať čas sa o našu webovú stránku pravidelne starať. Prihláste sa na obecnom úrade alebo u starostu, spolu máme šancu urobiť veci lepšie!

Štvornohé patálie

Stále častejšie sa v našej obci stretávame so psami, voľne pobehujúcimi po uliciach, za humnami a čo je najhoršie, po cintoríne. Nezriedka sú to psy veľké, naháňajúce strach nielen deťom, je len otázkou času, kedy môže prísť k tragédii.

Čo s tým? Ich odchyt sa dá uskutočniť len ťažko – kým by prišli šarhovia z Trnavy, túlavé psy budú dávno preč. A niekto by ich výjazd musel tak či tak zaplatiť. Čiže my všetci spoločne z našej obecnej kasy.

Jediný účinný spôsob, ako tento neduh vykoreniť, je prinútiť majiteľov, aby si na svojich túlavých štvornohých priateľov lepšie postrážili. Veď každý z týchto ľudí musí vedieť, že jeho pes uteká z domu a ako to dokáže – najčastejšie dierou v plote alebo pootvorenou bránou. **Obec i obecné zastupiteľstvo preto dôrazne vyzývajú všetkých majiteľov psov urobiť všetko pre to, aby ich psy neutekali na ulicu. Inak im hrozí nie malá pokuta. Samozrejme iba v prípade, ak sa obecnému úradu podarí dokázať, o ktorého psa konkrétne ide.**

A preto sa obraciame na vás všetkých, ktorým voľne pobehujúci havinovia prekážajú – nahlasujte tieto prípady na obecný úrad, aby sa dala zjednať náprava. Miesto, čas či meno majiteľa psa postačujú, ale ideálne by bolo voľne pobehujúceho psa odfotiť či už fotoaparátom alebo na mobil. Proti takémuto dôkazu už neobstojí žiadna výhovorka nezodpovedného majiteľa a pokuta ho neminie.

Okienko zo života farnosti v Doľanoch

Sviatočná nálada plná harmónie

V jesennom čísle Doľanských novín sme v tomto okienku o.i. uviedli, že slávnosti, ale aj iné aktivity vo farnosti svedčia o tom, že dolianska farnosť pod vedením VDP. farára Jána Bučka žije nielen slovami, ale aj skutkami.

Dôkazom toho je aj skutočnosť, že rímskokatolícky farský úrad v Doľanoch, resp. jeho správca VDP. farár Mgr. Ján Buček, okrem iných podujatí zorganizoval na 2. sviatok vianočný (sv.Štefana), 26.12.2015 o 17.00 hod. vo farskom kostole sv. Kataríny Alexandrijskej slávnostný Vianočný koncert.

Tohtoročnými hosťami bola speváčka, herečka a moderátorka Maja Velšicová a Miro Fančovič, ktorý koncert o.i. moderoval. Vianočný koncert pozostával nielen z krásnych vianočných piesní a kolied, ale aj na myšlienky bohatého hovoreného slova a spomienok vzácnych hostí na Vianoce, ktoré sa radia k najkrajším sviatkom roka.

Maji Velšicovej sa veľmi páčila vianočná výzdoba nášho kostola, za čo vyslovila pochvalu a poďakovanie Irenke Schwarzovej, kostolníčke. Medzi vystupujúcimi umelcami a prítomnými veriacimi sa vytvorila vzájomná harmónia. Počas celého koncertu vo farskom kostole panovala sviatočná nálada, s podaním rúk Maji Velšicovej všetkým prítomným veriacim. O fotodokumentáciu z koncertu sa postaral VDP. farár z Častej Mgr. Vladimír

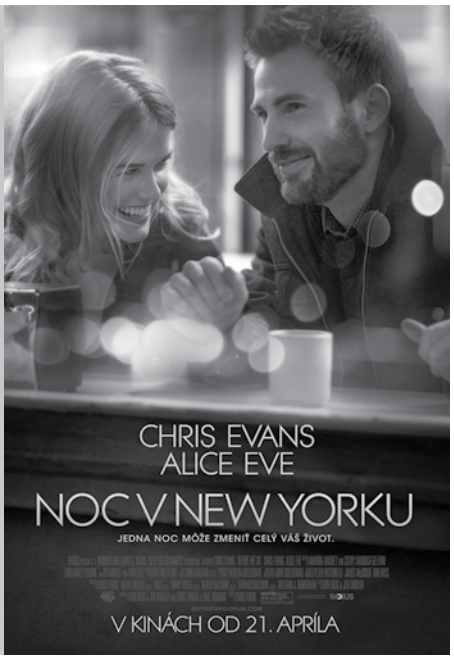
Banský a o chutné občerstvenie a dobrú náladu hostí rodina Dulanská z Dolian.

Všetkým Pán Boh zaplať – ďakujeme.

JUDr. Ida Konopová, PhD.
zástupkyňa starostu obce Doľany

Bojový Fašiang na mlyne

Fašiangy tento rok v Doľanoch prebehli bez tradičného sprievodu maškár a pochovávania basy. Namiesto neho sa všetci, čo si dali námahu a vyrobili si fašiangové masky, zišli v sobotu popoludní na mlyne, kde rodinné vinárstvo Demovičovcov pripravilo fašiangovú koštovku. Tradične sa podávali zabíjačkové špeciality, šišky, koštovali sa Vína z mlyna a nechýbala ani prehliadka unikátnych priestorov mlyna.

Zaujímavým spestrením programu bola ukážka prechodu vojnového frontu Ompitálom, ktorú návštevníkom predviedli nadšenci historických bojov a zbraní z Dolian a okolitých obcí. Hoci sa strieľalo iba slepými nábojmi, rachot, dym a obetavé herecké výkony chlapov v uniformách i zdravotnej sestry všetkým živo pripomenuli atmosféru rušných dní spred 71 rokov. Vďaka patrí všetkým, čo sa na príprave zaujímavej akcie podieľali a osobitne všetkým maskám, vďaka ktorým tradícia fašiangov v Doľanoch ešte stále žije.

Podporte aktivity v Doľanoch: opäť sú tu 2 % z dane

Ako každý rok aj teraz spolu s daňovými priznaniami prichádza čas, keď každý zamestnanec či podnikateľ môže 2% percentami zo svojej dane podporiť neziskové organizácie a prispieť tak na dobrú vec. Pre zamestnancov je to iba formalita, vypísanie jediného stručného tlačiva, pre živnostníkov a firmy tiež nejde o žiadny zložitý úkon navyše - výsledkom je však citeľná podpora aktivít pre tých, ktorí sa snažia pre ostatných urobiť čosi viac.

Ak ste sa ešte nerozhodli, komu poukážete 2 percentá z vašej dane, odvádzanej štátu, budeme radi, ak tak urobíte v prospech dvoch organizácií, ktoré podporujú športový a kultúrny život v Doľanoch - TJ Družstevník Doľany, v ktorom pôsobia naše futbalové družstvá seniorov, dorastencov a žiakov, alebo Občianske združenie Spolok pre krajší život v Doľanoch, ktoré organizuje jarmoky a iné kultúrne a spoločenské aktivity pre deti i dospelých.

Jednostranové tlačivo nájdete na internete alebo vám ho poskytne váš zamestnávateľ. Stačí doň vyplniť základné údaje organizácie, pre ktorú ste sa rozhodli:

TJ Družstevník Doľany, 900 88 Doľany 265, IČO 17641411

OZ Spolok pre krajší život v Doľanoch, 900 88 Doľany 152, IČO 42256062

Vopred vám všetkým ďakujeme za vašu podporu!

Bilancia futbalovej jesene v Doľanoch

Dorastenci prekvapili

V sezóne 2015/2016 hrajú vo súťažiach oblastného futbalového zväzu Bratislava-vidiek tri družstvá TJ Doľany – seniori nastúpili v súťaži S6V, dorast v IV. lige SDV4 a starší žiaci v súťaži SZPK. Najviac sa z nich darilo našim dorastencom.

Seniori

Po reorganizácii súťaže, po ktorej musia všetky mužstvá viac cestovať, sa dalo očakávať, že niektoré kluby takéto zvýšenie nákladov nezvládnu. Tak sa aj stalo, zo súťaže odstúpil FK Kuchyňa, takže po jesennej časti súťaže zostalo v tabuľke desať mužstiev. Naši seniori skončili na šiestom mieste, s bilanciou 4 víťazstvá, jedna remíza a 4 prehry s negatívnym skóre 17:23, keď sa im nevydaril vstup do novej sezóny s troma vysokými prehrami na ihriskách súperov.

Káder mužstva v tejto sezóne tvorí 25 hráčov: Rudolf Vrbinkovič, Pavol Ješko, Ján Vandák, Marián Ješko, Tomáš Krchnák, Lukáš Tereš, Matej Vandák, Jozef Slaninka, Adam Hrdlička, Dušan Halás, Martin Vandák, Ján Schmidt, Tomáš Lavečka, Marek Vadovič, Marián Kopčanský, Michal Drín, Richard Marušinec, Frederik Braniš, Jozef Vandák, Marek Klein, Jakub Krchnák, Andrej Lechovič, Peter Mruškovič, Jakub Vandák a Mikuláš Vizváry.

Dorastenci

Naopak, vynikajúci vstup do prebiehajúcej sezóny mali naši dorastenci, ktorí zvíťazili v šiestich zápasoch po sebe s vynikajúcim skóre 33:5. V dobrých výkonoch pokračovali aj v druhej polovici jesennej časti, čo im v tabuľke nakoniec vynieslo veľmi pekné tretie miesto s 8 víťazstvami z jedenástich zápasov, jednou remízou a dvoma prehrami. Celkové majú po jesennej časti vynikajúce skóre 50:16.

Starší žiaci

Vo svojej súťaži obstáli najslabšie zo všetkých našich družstiev, keď zo siedmich zápasov iba v dvoch remizovali a v piatich prehrali s nepriaznivým skóre 6:21.

Napriek tomu všetci veríme, že si zoberú príklad z dorastencov a v jarnej časti súťaže ešte zabojujú. Ako vidno z výsledkov, jar bude ešte vo všetkých súťažiach celkom zaujímavá. Príďte preto všetci povzbudiť a podporiť našich futbalistov!

JAR 2016				
STARŠÍ ŽIACI SZPK – súť. ročník 2015/2016				
Dátum	Kolo	Hodina		
4/3/2016	8	14:30	TJ DOĽANY	FC Slovan Modra
4/10/2016	9	14:30	FC Budmerice	TJ DOĽANY
4/17/2016	10	15:00	TJ DOĽANY	FC SlovanČastá
4/24/2016	11	15:00	TJ DOĽANY	ŠK Sv.Jur
5/1/2016	12	10:00	TJ Dubová	TJ DOĽANY
5/8/2016	13	15:00	TJ DOĽANY	ŠFK Prenaks Jablonec
5/15/2016	14	10:30	ŠK Báhoň	TJ DOĽANY
5/22/2016	19	15:00	TJ DOĽANY	TJ Dubová
5/28/2016	20	10:30	ŠFK Prenaks Jablonec	TJ DOĽANY
6/5/2016	21	15:00	TJ DOĽANY	ŠK Báhoň
6/12/2016	18	15:00	ŠK Sv.Jur	TJ DOĽANY
IV. Liga DORAST SD4V – súť. ročník 2015/2016				
Dátum	Kolo	Hodina		
3/20/2016	14	12:30	ŠK Láb	TJ DOĽANY
3/27/2016	15	13:30	TJ DOĽANY	FC Zohor
4/3/2016	16	14:00	TJ Slovan Vištuk	TJ DOĽANY
4/10/2016	17	14:00	TJ DOĽANY	FK Stupava
4/17/2016	18	14:30	TJ Zahoran Jakubov	TJ DOĽANY
4/24/2016	19	14:30	TJ DOĽANY	TJ Rovinka
5/1/2016	20	14:30	voľno	TJ DOĽANY
5/8/2016	21	14:30	TJ DOĽANY	OŠK Slov. Grob
5/15/2016	22	14:30	TJ Dubová	TJ DOĽANY
5/22/2016	23	14:30	TJ DOĽANY	FK Slovan Ivanka p. D.
5/29/2016	24	14:30	ŠK Bernolákovo	TJ DOĽANY
6/5/2016	25	14:30	TJ Slávia Ekonom BA	TJ DOĽANY
6/12/2016	26	14:30	TJ DOĽANY	ŠK Závod
VI. Liga SENIORI S6V – súť. ročník 2015 /2016				
Dátum	Kolo	Hodina		
4/3/2016	12	16:30	TJ DOĽANY	OFK Vysoká pri Mor.
4/10/2016	13	16:30	TJ DOĽANY	voľno
4/17/2016	14	17:00	TJ DOĽANY	FC Slovan Častá
4/24/2016	15	17:00	TJ DOĽANY	FK Záhorská Ves
5/1/2016	16	17:00	FC Suchohrad	TJ DOĽANY
5/8/2016	17	17:00	TJ DOĽANY	FK Studienka
5/12/2016	22	17:00	FK Malé Leváre	TJ DOĽANY
5/15/2016	18	17:00	FC Rohožník	TJ DOĽANY
5/22/2016	19	17:00	TJ DOĽANY	Grinavský FK 1923
5/29/2016	20	17:00	FK Kuchyňa	TJ DOĽANY
6/5/2016	21	17:00	TJ DOĽANY	OFC 014 Vinosady

Čo sa udialo v Doľanoch

Deti sa schuti zabavili

Po piatkovom karnevale masiek v materskej škole nasledoval v prvú februárovú nedeľu veľký maškarný bál detí v kultúrnom dome. Rozradostených detí aj s rodičmi prišlo neúrekom. Na príprave masiek si dali skutočne záležať a čo je hlavné, priniesli so sebou aj veľa dobrej nálady. Pani učiteľky z materskej i základnej školy, podporované poslancami obecného zastupiteľstva, pripravili pre deti bohatý a pestrý program plný veselých hier, súťaží a tancovania. Nie je dôležité, koho maska bola najkrajšia, všetci do jedného sa tešili zo spoločného stretnutia a veselenia.

Na jarmok prišiel Mikuláš aj ťava

V poradí už ôsmy Ompitálsky jarmok sa po roku opäť konal na Mikuláša, presnejšie 5. decembra v sobotu. Doľančania si mohli v kultúrnom dome nakúpiť veľa zaujímavých ručných a remeselných prác, vianočných ozdôb, ale aj med či koláčiky. Nechýbal guláš, varené vínko a pre potravu ducha knihy na výmenu zadarmo. Deti sa potešili z popoludňajšieho príchodu Mikuláša, ktorý nadeľoval mnoho darčekov tým, čo po celý rok poslúchali. Novinkou a vítaným spestrením bola ťava Ali, s ktorou sa mladí i starší mohli odfotografovať pred kultúrnym domom či dokonca sa na nej previezť po Doľanoch.

Vianoce, Vianoce tu boli zas...

V duchu vianočných piesní a kolied sa v sobotu 12. decembra uskutočnila v Dome kultúry Juraja Fándlyho v Doľanoch slávnostná Vianočná akadémia. Na organizácii slávnosti sa podieľali Základná cirkevná škola sv. Leonarda, materská škola a obecný úrad. Už od začiatku bola v sále DKJF predsviatočná atmosféra a táto vydržala až po záverečné podávanie kapustnice a vareného vína, ktoré zabezpečil Obecný úrad v Doľanoch.

Vedenie Základnej cirkevnej školy sv. Leonarda v Doľanoch a Materská škola v Doľanoch po usilovnej príprave a nácviku prezentovali krásny a obsahovo skutočne bohatý vianočný program, teda piesne, básne, scénky a tance, ktoré v podaní detí vyzneli nielen dojímavo, ale aj veselo a slávnostne. Sprievodné slovo počas programu mala Mgr. Jana Hudecová, riaditeľka Základnej cirkevnej školy sv. Leonarda v Doľanoch. Slávnostný príhovor s vianočným podtextom predniesol starosta Jozef Mruškovič, s pozvaním občanov na tradičnú vianočnú kapustnicu.

Počas slávnosti boli vo vedľajšej miestnosti DKJF prezentované vianočné výrobky detí a rodičov s možnosťou ich zakúpenia. A potom sa už začala podávať voňavá kapustnica, na ktorej si prítomní občania pochutili a v tomto už predvianočnom čase sa navzájom porozprávali o svojich radostiach i starostiach.

JUDr. Ida Konopová, PhD.
zástupkyňa starostu obce Doľany

Nový rok 2016 v Doľanoch

Nechajme bokom starosti,
sú tu chvíle radosti.
Otvárajme fľaštičky,
rozdávajme božteky.
Potom nech sa spieva, slávi,
v Novom roku, v plnom zdraví.
Nech sa starosť všetka zruší
a nech vládne pokoj v duši.
Čo bolelo, nech sa zhojí,
čo tešilo, nech sa zdvojí...

V našej obci sme pod záštitou obecného úradu privítali aj troškou snehu zaodetý Nový rok 2016, a to 1. januára o 17.00 hod. pred Hasičskou zbrojnicou. Po odohratí ompitálskej (doľanskej) hymny „V doline pod Karpatami“ zaznela štátna hymna, pretože v tento deň slávime okrem Nového roku aj štátny sviatok Deň vzniku Slovenskej republiky.

Potom sa k prítomným občanom, ako aj k hosťom vrátane starostov obce Budmerice, Báhoň a Jablonec, slávnostne prihovoril starosta obce Doľany Jozef Mruškovič. Za tónov reprodukovanej hudby a „teplého“ občerstvenia (čaj, punč a varené víno), nasledoval samotný Novoročný prípitok a ohňostroj. Sme radi, že sa nás takto na Nový rok stretáva stále viac a viac.

JUDr. Ida Konopová, PhD
zástupkyňa starostu obce Doľany

Parket ako nový

Možno ste si všimli, možno nie, ale v Kultúrnom dome už chodíme po úplne iných parketách – čistých, vybrúsených a nalakovaných. Od postavenia kultúrneho domu až do začiatku decembra minulého roka si parkety už svoje odslúžili a bolo to na nich aj vidieť. Preto v rámci postupného rekonštruovania (okná, dvere, ozvučenie, vybavenie kuchyne) sa kultúrny dom dočkal aj kompletnej renovácie parketu. Po dôkladnom prebrúsení a odstránení špiny a starého náteru nasledovalo ošetrenie dreva špeciálnym švédskym polomatným lakom, ktorý by mal vydržať nepoškodený aspoň tak dlho, ako ten pôvodný.

Nenechajte si ujsť

Program akcií v Doľanoch v najbližších troch mesiacoch

V Doľanoch bude hrať Duo Jamaha!

Oznamujeme všetkým občanom Dolian, že v nedeľu, 17. apríla 2016 o 15,00 hod. vystúpi v Dome kultúry Juraja Fándlyho v Doľanoch populárna hudobná skupina Duo Jamaha.

Hudobná skupina pochádza z obce Letničie, okr. Skalica. Tvoria ju otec Alfonz Kotvan a syn Marián Kotvan. Táto populárna skupina hrá multižánrový repertoár pre všetky vekové generácie, t.j. ľudové piesne, tanečné piesne, domáce a zahraničné hity a moderné remixy. Koncertuje nielen po celom Slovensku, ale aj v zahraničí (Česká republika, Nemecko, Chorvátsko atď). Poznáme ju aj z TV Šlágr, kde zvíťazila ako najobľúbenejšia skupina v kategórii pop a zábava. Duo Jamaha je o.i. držiteľom 3 zlatých a 3 platinových platní za predaj hudobných nosičov.

Vstupné je 7 eur. Predpredaj lístkov sa začína 15. februára 2016 (JUDr. Ida Konopová, PhD., Doľany 94 a vestibul DKJF v Doľanoch, čo bude oznámené v miestnom obecnom rozhlase). Pozvite na Duo Jamaha aj svojich príbuzných a priateľov, nech s touto veselou hudobnou skupinou strávia pekné chvíle oddychu a zábavy v DKJF.

Pozývame Vás všetkých, mladých, starších i najstarších!

JUDr. Ida Konopová, PhD., zástupkyňa starostu obce Doľany

5. marec, sobota, 7,00 – 22,00 hod

Voľby do Národnej rady SR

DK J. Fándlyho, Doľany

12. marec, sobota, 15,00 - 22,00 hod

12. Verejná ochutnávka vín Malokarpatského regiónu

Pozýva Spolok vinohradníkov a vinárov Doľany

DK J. Fándlyho, Doľany

15. marec, utorok, od 8,00 hod

Kvapka krvi – pre dobrovoľných darcov krvi bude k dispozícii mobilná odberová stanica

DK J. Fándlyho, Doľany

20. marec, nedeľa

Jarný Jozefovský piknik na Godovej skale

Spoločný turistický výšľap pre všetkých

Zraz o 11,00 hod. pred školou, Doľany

27. marec, nedeľa, od 19,00 hod

Veľkonočná zábava s hudbou a tancovačkou

DK J. Fándlyho, Doľany

17. apríl, nedeľa, 15,00 hod

Vystúpenie hudobnej skupiny Duo Jamaha

DK J. Fándlyho, Doľany

30. apríl, sobota, od 17,00 hod

Stavanie mája

Pri hasičskej zbrojnici

1. máj, nedeľa, 9,00 hod

Vinohradnícky dogtrekking: Pešia turistika so psami cez vinohrady

Vítaní sú všetci priaznivci zdravého pohybu, aj bez psov.

Zraz v priestoroch JM Vinárstva Doľany

8. máj, nedeľa, 16,00 hod

Spoločné oslavy Dňa matiek s kultúrnym programom

DK J. Fándlyho, Doľany

Bratislavský samosprávny kraj

Poďakovanie Redakcia Doľanských novín ďakuje za finančnú podporu tohto čísla spol. Continental Film a p. Michalovi Drobnému.

Doľanské noviny
Slovom a obrazom o živote a ľuďoch v Dmpitáli

DOĽANSKÉ NOVINY, štvrťročník obce Doľany, vydáva Obecný úrad v Doľanoch, 900 88 Doľany 169, IČO 00 304 727.
Redakcia: PhDr. Peter Marianyi, PhDr. Andrea Heldová. Príspevky externých autorov nereprezentujú názor redakcie.
Vychádza v náklade 600 kusov, nepredajné – distribúcia zadarmo. Ročník 6., číslo vyšlo vo februári 2016.
Grafická úprava a tlač: Ing. Daniel Ďurďovič, denki@denki.sk
Kontakt: OÚ Doľany, e-mail: dolanskenoviny@gmail.com, **www.dolany.sk**
ISSN 1339-1240 • EV 4366/11